

Παρέμβαση - Τίτλοι Αναρτήσεων

Ευαγγελος: Οι διαφωνίες διατηρούν ανοιχτά όλα τα

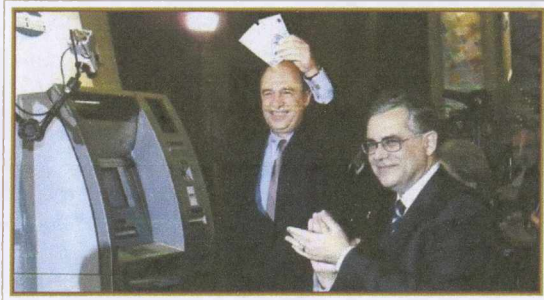
20 Nov 2012

POWERED BY FEEDBURNER

Δευτέρα, 19 Νοεμβρίου 2012

Το απύθμενο πολιτικό θράσος του Κ.Σημίτη

Και μόνο από τα αποσπάσματα του τελευταίου βιβλίου του Κ. Σημίτη –όπως τα αναδεικνύουν οι διαχρονικοί υποστηρικτές του «βαρόνοι» των μίντια- προκύπτει ότι

βασικό του πολιτικό χαρακτηριστικό υπήρξε, και παραμένει, το απύθμενο πολιτικό θράσος. Υπενθυμίζεται, προς εξεήγηση της εφεξής ανάλυσης, ότι το πολιτικό θράσος έχει δύο, κατά βάση, όψεις.

Η πρώτη του, ας την πούμε συγκεκαλυμμένη, συνίσταται στο «να λουφάρεις όταν δεν σε παίρνει». Και για να μην επανερχόμαστε σ' αυτό αρκεί η ανεκδιήγητη στάση του Κ. Σημίτη, όταν σύμπασα η «Δημοκρατική Άμυνα» αποχώρησε από το ΠΑΣΟΚ, με μόνο αυτόν να παραμένει στο ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα Παπανδρέου, παρά τις περί του αντιθέτου διαβεβαιώσεις του προς τους συντρόφους του. Το θυμάται καλά π.χ. ο Νίκος Κωνσταντόπουλος. Και, φυσικά, δεν το ξέχασε ποτέ ο Ανδρέας Παπανδρέου, ο οποίος πίστευε για τον τότε υπουργό του ότι ήταν εκπρόσωπος της λογικής όχι της «αλεπούς» αλλά της «νυφίτσας».

Η δεύτερη και πιο σημαντική για τα σημερινά δρώμενα του Κ. Σημίτη όψη του πολιτικού του θράσους είναι εκείνη που ξεσκεπάζει αυτόν, ο οποίος καμώνεται πως ξεχνά τις «πομπές του». Και σπεύδει, πομπωδώς και αναιδώς, να κάνει κριτική προς πάσα κατεύθυνση, ακόμη και με ψευδή ή και συκοφαντικά στοιχεία.

Ας μην ασχοληθούμε εδώ, για λόγους δημοσιογραφικής οικονομίας, με τις αντιφάσεις του Κ. Σημίτη ως προς τον Γιώργο Παπανδρέου. Δική του επιλογή ήταν μετά από την, αλήστου μνήμης, συνάντηση στην οδό Αναγνωστοπούλου. Και μάλιστα με την πιο αντιδημοκρατική διαδικασία επιλογής πολιτικού διαδόχου που γνώρισε ο τόπος. Ωχριά μπροστά σ' αυτό η «θεωρία του κηπουρού», που είχε εφεύρει ο μακαρίτης καθηγητής του συνταγματικού δικαίου Σγουρίτσας για να στηρίξει τις επιλογές πρωθυπουργών από το Παλάτι. Και ας μην ασχοληθούμε επίσης με τις συκοφαντίες –δεν είναι ανακρίβειες, είναι πραγματικές συκοφαντίες- κατά

απάντησε στον Κ. Σημίτη ότι το χρέος είναι δικό του, και μάλιστα γνήσιο, τέκνο. Το γιατί δεν το είπε και ο Πρωθυπουργός Α. Σαμαράς –ως όφειλε- είναι «άλλου παπά ευαγγέλιο». Ίσως –η πιο επεικής εκδοχή- επειδή ο Κ. Σημίτης έγινε προσφάτως «υμνητής» του Α. Σαμαρά. Μόνο που ο Κ. Σημίτης υπήρξε προηγουμένως, ως υποδειγματικός εκπρόσωπος του πολιτικού θράσους, υμνητής πολλών άλλων. Άρα «υπηρέτης πολλών αφεντάδων».

Ας έλθουμε λοιπόν στο προκείμενο ως προς τις συγκεκριμένες πτυχές του πολιτικού θράσους του Κ. Σημίτη. Δηλαδή πως τολμά να επικρίνει άλλους, όταν εκείνος οφείλει να απολογείται πολιτικώς –ας είναι καλά ο νόμος περί ευθύνης υπουργών για το ποινικό σκέλος - κυρίως για τα εξής:

- Στον τομέα των εθνικών θεμάτων ο Κ. Σημίτης θα 'πρεπε να έχει χάσει αιωνίως τον ύπνο του για τη «νύχτα των Ιμίων» και τα «ευχαριστήρια» προς τους Αμερικανούς. Τα οποία, φυσικά, δεν τον έσωσαν από τον τελικό πολιτικό διασυρμό του και τον για πάντα πολιτικώς ατιμωτικό στιγματισμό του στη συνείδηση των Ελλήνων. Και ας μην αυταπατάται γι' αυτό. Όπως επίσης θα 'πρεπε να ντρέπεται διαχρονικώς για τις «γκρίζες ζώνες» στο Αιγαίο, που κληροδότησαν στην έρμη Ελλάδα οι πολιτικώς άθλιοι χειρισμοί του στη Μαδρίτη και το Ελσίνκι. Και όχι τίποτ' άλλο, αλλά τολμά να τα βάζει με τον Κώστα Καραμανλή ο οποίος, αν μη τι άλλο, και παρά τα λάθη του, όχι μόνον είπε ένα «όχι» στο σχέδιο Ανάν, ύψωσε ένα «veto» στο Βουκουρέστι και αναπροσανατόλισε την ενεργειακή μας πολιτική προς όφελος της οικονομίας και του τόπου. Αλλά διόρθωσε τις «γκρίζες ζώνες» με το «Σύμφωνο για τη Μετανάστευση και το Άσυλο» του Οκτωβρίου του 2008 στο Παρίσι.
- Κυρίως όμως ο Κ. Σημίτης θα 'πρεπε, κυριολεκτικώς, «να κρύβεται» ως προς την εσωτερική, και ιδίως την οικονομική και περί διαφάνειας πολιτική του, όταν: Και ας φθάσουμε στην πιο μεγάλη, την πιο τρανταχτή αλήθεια: Ήταν αυτός που υπέγραψε, ως Πρωθυπουργός και επικεφαλής είτε της Κυβερνητικής Επιτροπής είτε του ΚΥΣΕΑ, όλες τις εγκληματικές συμβάσεις διαπλοκής και διαφθοράς, για τις οποίες έχει διεθνώς διασυρθεί η Ελλάδα. Τι να πρωτοθυμηθεί κανείς; Τις συμβάσεις της Siemens;

- **σκαυρρεί η Ελλάδα. Τι να πρωτοσυμμησει κανείς, τις συμφωνίες της Siemens, της M.A.N.; Του ΟΣΕ; Του C4I; Των υποβρυχίων που γέρνουν; Όσοι είναι στις φυλακές Κορυδαλλού και όσοι διώκονται δεν ήταν υπουργοί του; Και μόνον ο Άκης Τσοχατζόπουλος έχει ευθύνη; Μόνον ο Γιάννος Παπαντωνίου είναι ύποπτος; Ο Κ. Σημίτης, ως Πρωθυπουργός και πρώτος υπογράφων, δεν γνώριζε; Δεν άκουγε; Τι ήταν δηλαδή, «η αθάνα παιδούλα» της πολιτικής που την παραπλάνησαν; Τυχαίο ήταν ότι πίσω από αυτές τις συμβάσεις απύθμενης διαφθοράς και διαπλοκής ήταν η «μήτρα» της διεθνούς διαπλοκής, η Γερμανία, με αιχμή του δόρατος την παγκοσμίως πιο γνωστή για τη διαπλοκή της Siemens; Η Γερμανία που τον είχε και τον έχει πάντα εκλεκτό της; Η Γερμανία που θέλει σήμερα να «βάλει πόδι στην Ελλάδα» και να καθορίσει τις πολιτικές της τύχες με πολιτικά πρόσωπα της δικής της επιλογής;**
- **Ήταν αυτός, που μετά από «ανεξήγητες» καθυστερήσεις «έκλεισε» το δεύτερο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης με «προγραμματικές συμβάσεις» της τελευταίας στιγμής –δήθεν για να μην χαθούν τα κοινοτικά κονδύλια- προς όφελος του γνωστού και μη εξαιρετέου «εθνικού προμηθευτή». Οι γερμανικές ρίζες δεν ξεχνιούνται, τι να κάνουμε; «Πες αλεύρι, η Siemens σε γυρεύει»!**
- **Ήταν αυτός που, μαζί με τους οικονομικούς και άλλους αρμόδιους υπουργούς του, υπέθαψε και ανέχθηκε το σκάνδαλο του Χρηματοπιστηρίου. Της μεγαλύτερης δηλαδή χρηματοπιστωτικής απάτης, που οδήγησε και στη μεγαλύτερη και πιο σκοτεινή αναδιανομή πλούτου που γνώρισε η Ελλάδα. Και που προετοίμασε το έδαφος για τη σημερινή οικονομική κατάρρευση της Χώρας. Θυμάται, άραγε, ο Κ. Σημίτης με ποιο σύνθημα κατέβηκε στις εκλογές του 2000; Ναι ή όχι το δικό του ΠΑΣΟΚ κέρδισε –όπως, και αν, κέρδισε- τις εκλογές αυτές ως το «Κόμμα του Χρηματοπιστηρίου»; Και τώρα διάφοροι κονδυλοφόροι της δημοσιογραφίας οικτίρουν τον Ανδρέα Παπανδρέου, και όχι τον Κ. Σημίτη...**
- **Ήταν αυτός που έβαλε την Ελλάδα στην ΟΝΕ και το ευρώ, μάλιστα μ' ένα χρόνο καθυστέρηση, και με ψευδή στοιχεία. Τα swaps της Goldman Sachs –με σύμβουλο τότε τον σημερινό «τσάρο της οικονομίας» Γ. Στουρνάρα- μαρτυρούν αφευδώς. Και το κυριότερο –πάλι με το «σαϊνι» Γ. Στουρνάρα- όρισε την ισοτιμία της δραχμής προς ευρώ σε ένα επίπεδο, το οποίο από την αρχή**

υπονόμεινε την πορεία της Ελλάδας στην ευρωζώνη. Αυτό, κυρίως, πληρώνουμε τώρα. Είτε το θέλει είτε δεν το θέλει.

- Ήταν αυτός που «έκρυβε» το έλλειμμα της οικονομίας μας με αλημνείες, έτσι ώστε η επήρρηση της Ελλάδας να αρχίσει από το 2003. Και ύστερα διαμαρτυρόταν για την απογραφή του Γ. Αλογοσκούφη...
- Ήταν αυτός που οδήγησε στην κρίση χρέους, η οποία αφάνισε τη Χώρα. Τα πολιτικά φεύδη του δεν πρόκειται να κρύφουν την αλήθεια, τώρα που έρχεται η ώρα της Εξεταστικής Επιτροπής για την Οικονομία. Και αν του χαρισθεί ο Α. Σαμαράς –ευχόμαστε να μην γίνει αυτό- δεν θα του χαρισθεί ο Α. Τσίπρας και σύμπασα η αντιπολίτευση, αξιωματική και μη.

«Ξεχάσαμε» κάτι: Ότι άλλο, και όχι δευτερεύον, χαρακτηριστικό του πολιτικού θράσους είναι η πολιτική δειλία. Και αυτή εκφράζεται από πλευράς Κ. Σημίτη στο πρόσωπο του πιο στενού του συνεργάτη, του ταλαίπωρου Θόδωρου Τσουκάτου. Είναι τοις πάσι γνωστό ότι ο Θόδωρος Τσουκάτος έπαιρνε χρήματα από τη Siemens, κατά λογική ακολουθία λόγω της σχέσης των αδελφών Σημίτη με τη Γερμανία, για την ενίσχυση του ΠΑΣΟΚ. Και τα έδινε όλα στο ΠΑΣΟΚ. Ας ρωτήσουν τον τότε αρμόδιο Κ. Σκανδαλιδη. Κι όμως, ο Θ. Τσουκάτος είναι υπόλογος στη Δικαιοσύνη, ενώ ο «μέγας και πολύς» Κ. Σημίτης «σιωπά αδημόνως». Τι κατάντια Θεέ μου. Και τι μικροψυχία...

Ύστερα απ' αυτά έχει ή δεν έχει δίκιο ο Διονύσης Χαριτόπουλος, ο οποίος στο «Εγχειρίδιο Βλακείας» (παράγραφος 75) ζωγραφίζει, εμμέσως πλην σαφώς, τον Κ. Σημίτη ως «το υστερικό τυπικό και λιγδολόγο ανθρωπάκι που οχυρώνεται καχύποπτο προς όλους πίσω από ένα προσωπίο σοβαρότητας και σπουδαιότητας»;

Το εκκληκτικό άρθρο είναι από το χθεσινό *ΠΑΡΟΝ*

